
Nyilatkozat az RMDSZ SZKT-ján elhangzottak kapcsán

2012. 2. 22.

Meglehetősen sajátos politikai felfogásra vall az, hogy a kisebbik kormányzó párt, a Romániai Demokrata Szövetség hétfévi gyűlésén az egyik legfajsúlyosabb probléma Tőkés László európai parlamenti alelnöksége volt. Annak a tisztségnek kapcsán hazudott ismételten Kovács Péter főtitkár, amelyet nem az RMDSZ-nek köszönhetően láthatott el másfél évig az Erdélyi Magyar Néppárt védnöke, hanem amellyel a FIDESZ-KDNP szövetség tisztelte meg erdélyi képviselőket és általa az egész erdélyi magyarságot.

Az Európai Parlamenti munkát óriási helyzeti hátránnyal kezdte az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke: gyakorlatilag Románia uniós tagsága alatt ért be az opportunistá RMDSZ-es politika „eredménye” – az 1996-os kormányralépés óta letiltott önálló erdélyi magyar külpolitika hiánya –, aminek következtében Európa ma sokkal kevésbé érzékeny az egyik legnagyobb őshonos nemzeti közösség problémáira.

Egyfelől megértjük, hogy az RMDSZ fél attól, hogy Tőkés László a továbbiakban EP-képviselői munkája mellett többletfeladatot vállal itthon – hiszen ők is pontosan tudják, hogy Erdély legismertebb és legnépszerűbb politikusaként az erdélyi magyarok figyelnek a szavára.

Másfelől alapos a gyanú, hogy ez a méltatlan „fúrás-faragás” tulajdonképpen politikai füstbomba: figyelemelterelés arról, hogy Borbély László környezetvédelmi és erdészeti miniszter – Kelemen Hunor kulturális minisztertársát követve – zöld utat készül adni a cianidos aranybányászatnak Verespatakon. Így lesz teljes a kép: erdélyi általajkincseinket bagóért eladják alólunk és mi maradunk egy ökológiai bombával, hatszáz hektárnyi zagyatározóval.

Tőkés László Áder János fideszes képviselőtársával egyetemben az Európai Parlamentben elérte, hogy az Unió képviselőinek nagy többsége a veszélyes bányászati technológia betiltása mellett foglaljon állást. Beszédes tény, hogy ezért itthon az RMDSZ vezetőitől hazug lejárató kampány a jutalma. De ha csak ez lenne... Az erdélyi magyarság érdekeinek állítólagos bukaresti védelmezői – Európával szembemelve – a bársonyszékek megtartása érdekében kulturális és épített örökségünket, természeti kincseinket, továbbá gyermekeink jövőjét készülnek kiárusítani.

Csak remélhetjük, hogy a következő RMDSZ-es seregszemlén az ellenségnek vélt magyar szervezetek és személyek ellen irányuló lejárató propaganda helyett napirendre kerülnek a munkahelyteremtésre és a romokban heverő hazai egészségügy rendbetételére vonatkozó konkrét elképzelések is. Mert mindeddig a „tulipános” válságkezelő szakértelemről csak további néhány százezer közalkalmazott tervezett elbocsájtására vagy a vizitdíj bevezetésére futotta.

És talán az is egész erdélyi közösségünk hasznára válna, ha az Ezüsfenyők osztogatása helyett vagy mellett a korrupció kollégákat eltávolítanák a szervezetből. Mert ők az erdélyi magyarság szegényei.

Megértjük, hogy az RMDSZ kétségbeesetten keresi elvesztett hitelét. De ennek nem az az útja, hogy Kelemen Hunor szövetségi elnök hetente hadat üzen az Erdélyi Magyar Néppártnak. Ha valóban odafigyelnének a „többszázezer” általuk megkeresett erdélyi magyar véleményére, akkor tudhatnák, hogy a választópolgárok együttműködést, az erdélyi magyar ügy győzelemre vitelét és nem valakik – egymás – legyőzését várják el politikusaitól.

Temesvár-Nagyvárad-Kolozsvár-Csíkszereda,

2011. december 19.

Az Erdélyi Magyar Néppárt
elnöksége

© Copyright Erdélyi Magyar Néppárt 2015